

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **TAM ART PRODUCTIONS, s. r. o.**, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou **IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o.** so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 2, proti žalovanej **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RZL/109/2010 z 24. novembra 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2012, č. k. 4S 53/2011-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2012, č. k. 4S 53/2011-41 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 83 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) zastavil konanie pre prekážku litispendencie majúc z obsahu spisového materiálu za preukázané, že na Krajskom súde v Bratislave je pod sp. zn. 3S/70/2011 vedené konanie s rovnakými účastníkmi, s totožným predmetom konania a sú tu rovnaké skutkové okolnosti.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s použitím ustanovenia § 246c (ods. 1 veta prvá) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené a nebol v danom prípade dôvod na iný postup.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie nepovažujúc záver krajského súdu o tom, že konania sp. zn. 3S/70/2011 a 4S/53/2011 majú rovnaký predmet, za správny. Tento svoj záver žalobkyňa založila na tom, že konanie sp. zn. 3S/70/2011 je konaním začatým na základe a v zmysle ustanovenia § 51 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a ustanovenia § 2501 a nasl. OSP o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Rady (tretia hlava piatej časti OSP). Konanie sp. zn. 4S/53/2011 naproti tomu predstavuje konanie o žalobe podanej proti rozhodnutiu Rady v zmysle ustanovenia § 247 a nasl. OSP (druhá hlava piatej časti OSP).

Navrhovateľka (žalobkyňa) uplatnila súčasne opravný prostriedok a žalobu z dôvodu opatrnosti pre nejednoznačnosť znenia zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) v kombinácii so znením napádaného rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisii (ďalej aj „Rada“) rozdeleného do dvoch samostatných výrokov, ako aj poučenia, podľa ktorého je možné „opravný prostriedok“ podať len proti výroku II (zamietnutie žiadosti navrhovateľa o pridelenie frekvencie), kým proti výroku I odvolanie nemá byť prípustné.

Navrhovateľka (žalobkyňa) zastáva názor, že opravný prostriedok má byť nevyhnutne prípustný voči oboj výrokom napádaného rozhodnutia, nakoľko tieto výroky sú vzájomne podmienené a neoddeliteľné. Výrok o tom, ktorému z uchádzačov Rada prideliť frekvenciu (výrok I) podmieňuje rozhodnutie o tom, koho žiadosť zamietla (výrok II). Z tohto dôvodu navrhovateľka (žalobkyňa) podala opravný prostriedok podľa § 51 ods. 8 zákona o vysielaní a retransmisii voči oboj výrokom, pričom opravný prostriedok v časti týkajúcej sa výroku I Najvyšší súd Slovenskej republiky postúpil Krajskému súdu v Bratislave a práve konanie o ňom je vedené pod sp. zn. 3S/70/2011.

Z dôvodu nejednoznačnosti právneho stavu, ako aj poučenia Rady, však nemožno úplne vylúčiť, že opravný prostriedok proti výroku I (konanie sp. zn. 3S/70/2011) v skutočnosti nie je prípustný. V takom prípade by napádané rozhodnutie v časti jeho výroku I bolo už právoplatné. Preto navrhovateľka (žalobkyňa) považovala za nevyhnutné podať voči takémuto právoplatnému rozhodnutiu žalobu podľa druhej hlavy piatej časti OSP, ktorej predmetom je preskúvanie právoplatných rozhodnutí (na rozdiel od tretej hlavy upravujúcej konanie o opravných prostriedkoch voči neprávoplatným rozhodnutiam). Práve táto žaloba je predmetom tohto konania vedeného pod sp. zn. 4S/53/2011.

Z uvedeného vyplýva, že predmet konania je v jednotlivých konaniach odlišný (3S/70/2011 opravný prostriedok podľa osobitného zákona proti neprávoplatnému

rozhodnutiu, kým 4S/53/2011 predstavuje žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu pre prípad, ak by opravný prostriedok podľa 3S/70/2011 prípustný nebol).

Na základe uvedených dôvodov, preto žiadala krajský súd, aby podľa ustanovenia § 210a OSP autoremedúrou zrušil napádané uznesenie a v prípade, ak k tomu nedôjde, žiadala odvolací súd, aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/53/2011-41 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre ten prípad následne navrhovala, aby súd v súlade s jej podaním zo dňa 20.04.2011 zvažil prípadnú potrebu spojenia vecí 3S/70/2011 a 4S/53/2011 na spoločné konanie, prípadne vykonanie iného vhodného postupu vo veci.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Nakoľko autoremedúra v zmysle § 210a OSP v spojení v § 246c ods. 1 veta prvá OSP neprichádza v danej veci vzhľadom na taxatívny výpočet rozhodnutí, pri ktorých je prípustná, do úvahy, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení v § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po oboznámení sa s obsahom spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5S/4/2011 dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Rada pre vysielanie a retransmisiu dňa 24. novembra 2010 pod č. RZL/109/2010 vydala rozhodnutie, ktorým „podľa § 47 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z. z.

- I. prideliť frekvenciu 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín,
- II. zamietla podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. žiadosti účastníkov konania spoločností TAM ART PRODUCTIONS, s. r. o., D. EXPRES, a. s., RADIO, a. s. a RADIO ONE, s. r. o.“.

Celé toto rozhodnutie (t. j. obidva jeho výroky) žalobkyňa (navrhovateľka) dňa 04.02.2011 napadla na Najvyššom súde Slovenskej republiky opravným prostriedkom (§ 250l a nasl. OSP) a dňa 21.03.2011 žalobou (§ 247 a nasl. OSP) na Krajskom súde v Bratislave v časti výroku v bode I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. marca 2011 č. k. 5S/4/2011-23 ako súd vecne príslušný len na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne v časti výroku II. o zamietnutí žiadosti účastníkov konania o pridelenie frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 49 ods. 8 zákona) **vylúčil** časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RZL/109/2010 zo dňa 24. novembra 2010 vo výroku pod bodom I. o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín, na samostatné konanie a v tejto časti vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave. Zároveň prerušil konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RZL/109/2010 z 24. novembra 2010 vo výroku pod bodom II. o zamietnutí žiadosti účastníkov konania spoločností TAM ART PRODUCTIONS, s. r. o., D. EXPRES, a. s., RADIO, a. s. a RADIO ONE, s. r. o. do právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o vylúčenej časti predmetu konania.

Uznesenie č. k. 5S/4/2011-23 z 10. marca 2011 po doručení účastníkom (včítane žalobkyne) nadobudlo právoplatnosť dňa 04. apríla 2011 a vec bola následne postúpená Krajskému súdu v Bratislave, kde bola zapísaná pod sp. zn. 3S/70/2011 a v súčasnosti je v nej nariadený termín pojednávania na deň 03. apríla 2012.

V zmysle § 83 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bráni začatie konania tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. V tomto ustanovení vyjadrená prekážka veci začatej (litispendencia) patrí k podmienkam konania, ktorých nedostatok súdu znemožňuje rozhodnúť vo veci samej. Prekážka veci začatej teda bráni tomu, aby bola prejednaná a rozhodnutá vec, o ktorej už bolo skôr začaté konanie. Takýto nedostatok podmienky konania nemožno odstrániť, preto súd po jeho zistení musí konanie v ktoromkoľvek štádiu zastaviť bez ďalšieho (§ 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

I keď treba dať žalobkyni za pravdu, že právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 48 najmä ods. 7 a § 49 najmä ods. 6 a 8 zákona o vysielaní a retransmisii je nejednoznačná a môže spôsobovať výkladové problémy, dnes už ustálená súdna prax sa s týmto problémom vypořádala tak, že pripúšťa preskúmanie oboch častí rozhodnutia – teda rozhodnutia o udelení licencie jednému z uchádzačov i rozhodnutia o zamietnutí žiadosti ostatných

uchádzačov a to formou opravného prostriedku (bližšie k tomu pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sž/10/2009 - (ASPI ID): JUD 60799SK).).

Napriek ustanoveniu § 49 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii, ktoré hovorí o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o udelení licencie „*odo dňa, keď bolo rade doručené písomné vyhlásenie žiadateľa o licenciu, že licenciu prijíma*“, z povahy rozhodnutia, ktoré bolo vydané v jednom (spoločnom) správnom konaní voči viacerým účastníkom tohto konania (uchádzačom o licenciu) nesporne vyplýva, že oba výroky musia tvoriť jeden celok a nemožno ich od seba oddeliť. Ak na Krajskom súde v Bratislave je vec žalobkyne zapísaná do registra „S“ (*teda do registra žalôb, nie opravných prostriedkov*) a bola by aj prejednaná a rozhodnutá podľa druhej hlavy piatej časti, čomu nebráni ani obsah opravného prostriedku ani jeho žalobný petit (§ 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), nemožno to považovať vzhľadom na nejednoznačnosť právnej úpravy za vadu konania. Príliš formalistický výklad by v danej veci nebol v súlade s právom na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

K námietkam žalobkyne uvedeným v odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že hľadiska vzniku prekážky litispendencie nie je právne významné, či vec bude súdom preskúmaná podľa druhej hlavy piatej časti OSP alebo podľa tretej hlavy piatej časti OSP (a to i napriek rozdielnemu procesnému postupu v týchto hlavách), ale je rozhodujúce, že ide o totožnú vec. Prekážka litispendencie je daná vždy, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Totožnosť predmetu konania je daná totožnosťou nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja - v preskúmvanej veci vychádzajúc z ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá OSP namietaním zákonnosti rozhodnutia žalovanej v časti, ktorou prideliť frekvenciu 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín. Pritom predmet konania je vymedzený petitom návrhu (žaloby) na začatie konania a základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je žalobný petit odôvodnený (k tomu pozri bližšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžh/1/2007 – (ASPI ID): JUD 35846SK).

Z vyššie uvedených dôvodov námietky žalobkyne uvedené v odvolaní nemožno považovať za dôvodné, a preto nepochybil krajský súd, ak konanie o žalobe zastavil, keď spojenie dvoch rovnakých (totožných) vecí na spoločné konanie by z procesného hľadiska nemalo žiaden význam.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu potom neostalo iné ako podľa 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP uznesenie krajského súdu potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 250k ods. 1 tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobkyňa nebola konaní o odvolaní úspešná a žalovanej preto, že jej z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne žiadne trovy konania nevznikli a ani na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová